Kirjade ja pakkide postiraha.

Lihtkirjade eest on terwes Wenemaal 7 kop. iga loodi pealt, linnades aga 3 kop. iga kirja eest kunni 3 naela raskuseni postiraha maksta. Kiisipaela all saadetud trükitööde eest tuleb iga 4 loodi pealt 2 kop. maksta. Kirja kinnitamine makjab peale postiraha 7 kop. Kui kinnitatud kiri posti peal kaduma läheb, siis on kirjasaatjal õigus 10 rubla iga kadunud kirja eest kahjutasumist nõuda. Selle juures ei ole tal muud tarwis, kui kinnitamise kwitungi ette näidata. Kirjamarkisid saab posti pealt, tükk 1, 2, 3, 4, 5, 7, 10, 14, 20, 35, 50, 70 kop. ja 1, 3½ ja 7 rubla. Markidega kirjaümbrikud maksawad 5½, 7½, 10½, 14½ ja 20½ kop. tükk, lahtised postkaardid 3 ja 4 kop., kui wastus ette ära maksetakse 6 ja 8 kop. tükk. Tembeldatud ümbrikuid ei wõi raha saatmiseks mitte tarwitada. Pakkide saatmise kulu on: 1) Euroopa Wenemaal Kaukaasia maaga: kuni 2 naela eest 25 kop., 2 kuni 7 naela 45 kop., 7 kuni 12 naela 65 kop. 2) Ohtu-Siberis: Turkestanis Transkaspia kubermk. ja Turgai maakonnas kuni 2 naela eest 45 kop., 2 kuni 7 naela 85 kop. 7 kuni 12 naela 1 rubl. 25 kop. 3) Hommiku-Siberis: Jenisei, Irkutski ja Jakutski kubermangudes, Amuri ja Transbaikali maakondades, Primorskaja Sahalini saarega ja Kwantungi maakonnas kuni 2 naela 65 kop., 2 kuni 7 naela 1 rubla 25 kop., 7 kuni 12 naela 1 rubla 85 kop. Pakkide eest, mis üle 12 naela kaaluwad, saab iga naela eest järgmist maksu wõetud: kuni 500 werstani 5 kop. — 500 kuni 1000 werstani 10 kop. — 1000 kuni 2000 wer. 20 kop. — 2000 kuni 3000 wer. 25 kop. — 3000 kuni 4000 w. 30 kop. — üle 4000-da wersta 35 kop. Kwitungi eest ei saa maksu wõetud. Kui pakk posti peal kaduma läheb, maksab postiwalitsus saatjale kwitungi ettenäitamise peale paki hinna wälja, aga ainult siis, kui hind saatmise juures üles on antud; lihtpakkide eest, mille hind mitte üles antud pole, ei wastuta posti walitsus mitte. Hinnapaki juures peab pealkiri „Цѣнное" (hinnaline) selgesma ja hind terwetes rublades tähtedega üles tähendatud olema. — Pakkisid, mille hind üle 500 rubla kannab, ei wõeta posti peal mitte wastu.

Rahakirjade eest, mille juures „Денежное на ..... руб." adressi peale tuleb kirjutada, maksetakse: a) kaaluraha: 7 kop. loodi pealt omamaal ja 10 kop. loodi pealt wäljamaale, b) kinnitamise raha: kuni 10 rublani 10 kop., 10 kuni 100 rublani 25 kop., iga juuretulewa 100 rubla pealt 15 kop.; — wäljamaale iga Wenemaa piiriääre maadesse, nimelt Saksamaale, Austria-Ungria maale, Türgimaale ja Rumänimaale iga 112 rubla 50 kop. pealt 4 kop., iga teise maasse 10 kop.

Postisaadetused sõjemaksmise teel on lubatud Saksa-, Austria-, Helweetsia-, Prantsuse- ja Belgia-maale järgmistes summades: 216 marki Saksamaale, 254 krooni Austriasse ja 266 franki Prantsusemaale ja Helweetsiasse. — Kättesaamise kulud on iga 10 rubla pealt 10 kopikat saadetawast summast. — Saadetawad summad Saksamaale peawad üles antama markides ja penningites, Austriasse kroonides ja hellerides, Prantsusemaale ja Helweetsiasse frankides ja santimides.

Telegrammid. Telegrahwi sõnumite maks on kahetsugune: a) põhjustaks, b) maks iga sõna eest. Põhjustaks terwel Wenemaal on 15 kop. Maks iga üksiku sõna eest on 1) linnades 1 kop. 2) igasse Europa-Wenemaa kohta, Soomemaale ja Kaukasiasse 5 kop. 3) Asia-Wenemaale 10 kop.

Stempelmargid. 5-e kopikaline stempelmark tuleb panna: kwitungide peale, millest kwiteerija oma nime läbi kirjutab; 10-ne kopikaline stempelmark dokumentide ja aktide peale, kelle wäärtus kuni 50-ne rublani tõuseb, ja ka kuni 80-ne lehekülgelise kontoraamatute peale, kellesse wõla peal wõetud kauba sissekirjutatud saab; 15-ne kopikaline stempelmark seltsilitse-kaardi peale; 60-ne kopikaline stempelmark palwekirjade, sundimise- ja riistmise tähtede ning attestatide ja kaebduskirjade peale igasse kohtusse. (Wastuse tarwis tuleb weel teine 60-ne kopikaline stempelmark palwekirjale juure lisada. 1-he rublaline stempelmark on wolikirjade ja testamentide j. n. e. peale panna.

Ilus Jutta.

Kombepilt wanast hääst ajast. Eugen Schmitti järele.

See oli 1399 a. suwel, kui Pommeri linnakese Bahni uulitsatel ühel ennelõunel wali kära tõusis. Tore põder jooksis läbi linna ja sünnitas tema elanikkude keskel hirmu ja äritust. Karjudes põgenesiwad lapsed põdra eest, kuna täiskaswanud mehed ja koerad edasitormawa looma eest küll kõrwale põikasiwad, kuid siis aga teda tagajama hakkasiwad. Põder jooksis pürjermeistri Wahli õue. Sulased lõiwad kohe wärawa kinni ja tungisiwad siis kirweste ja kangidega põdra kallale, kes ennast ühes nurgas pääletungijatele wastu pööras. Tema wastupanek oli aga asjata. Juba mõne minuti pärast saiwad sulased temast jagu.

Pürjermeister Wahl ei olnud mitte wähe uhke selle pääle, et põder just tema õues ära oli tapetud, sest loom oli Detlew von Walmodeni metsast pärit; kes linnaga ammust ajast saadik waenus elas.

Linnalased käisiwad Detlew von Walmodeni metsades hagu korjamas ja heina lõikamas. Selle eest pidiwad nad aga hääks wõtma, kui jahiloomad metsast nende põldudele tungisiwad ja sääl kahju tegiwad. Sellega ei olnud aga linnalased rahul, waid tapsiwad põdrad ja metssead ära, kui need nende põldudele tuliwad. Walmoden tajus aga seda arwatawat ülekohut sellega, et linna elanikud, kui need tema metsast puid wiisiwad, kinniwõtta ja lossi keldrisse kinnipanda laskis ja neid alles siis wabastas kui linnaisad lahtiostmise raha oliwad maksnud.

Detlew von Walmoden oli kahekümne aastane noormees; alles hiljuti oli ta isalt juure mõisa pärandanud ja mõisaga ühes ka waenluse Bahni linnakese wastu.

Waewalt mõni minut oli põdra tapmisest Wahli õues mööda läinud, kui wäljast äge koerte haukumine kuuldus. Detlew von Walmodeni jahikoerad tormasiwad läbi uulitsate